

Prazna strojna puška — Stružnik brez dela.

Strojna puška se je ustavila za nekaj časa pri bruhanju krogel na Nemce. Delavec je prenehal nekaj časa bruhati "delovne minute" na Nemce. "Delavske minute" omogočajo krogle za vojake.

Razmišljajte o tem — delavci in podjetniki!

Delavec hoče delo drugje. Podjetnik mogoče potrebuje več delavcev. Vselej, kadar delavec menja delodajalca, preneha delati za nekaj časa, dokler ne dobi drugega dela. In časa je treba zopet, da se dobi delavec za njegovo staro delo. To stane čas — mogoče stane \$20 do \$200 v gotovini. To povzroči še hujše zlo, vrzel v stalnem dotoku potrebščin, ki so potrebne za armado, da pretepe kajzerja.

PRESEDNIKOVA IZJAVA.

"Industrija igra važno in častno vlogo v tem velikem boju kot naše orožje. Vsi priznamo to resnico, toda spoznati moramo tudi potrebne zaključke — posebno, če industrija vrši življenjsko nalogo za narod, mora tudi dobiti podporo in pomoč od naroda."

Vsled tega resno priporočam vsem delodajalcem, vršečim vojno delo, da po 1. avgusta ne najemajo ne izučenih delavcev drugod kot v tej centralni posredovalnici (uradu Združenih držav za posredovanje dela). Priporočam delavcem, da se lojalno odzovejo pozivom, izdanim iz te posredovalnice, za prostovoljni vstop v važno industrijo. Priporočam obema, enako, da se spomnita, da žrtve ne bodo zastoj, če dokažemo hreztovno, da stvarja najboljšo in najvišjo zmoglost nenadna kooperacija svobodnega ljudstva."

Spremembe so potrebne, kajti vojne industrije potrebujejo vedno več delavcev. Toda ne odhajajte od enega važnega dela k drugemu, če nimate važnih vzrokov. Če so spremembe potrebne, naj se izvrše tako, da ne bodo škodile važnemu delu.

V ta namen je vlada ustanovila zvezno posredovalnico za delo s 500 podružnicami. V ta namen bo pomagalo 20,000 zveznih davčnih agentov, da delavci dobe delo v vojni industriji in da podjetniki dobe delavce, ne da bi pri tem trpela vojna industrija. Poslužite se zvezne posredovalnice za delo, kajti za posredovanje ni treba plačati centa. Pomagajte in delajte za zmago.

United States Employment Service
U.S. Dept. of Labor W.B. Wilson Secy.

Contributed by "Prosveta".

Pomagajte z vsemi sredstvi do zmage.

Ne selite se iz kraja v kraj brez važnih razlogov.

Milko Vogrin.

Novela. — Spisal dr. Stojan.

(Nadaljevanje)

A tudi baron Robert se je te dni bolj skrivaj kakor drugokrat. Hodil je vedno zamišljen. K Skenovskim pa je še prihajal kakor prej vsak predpoldan. Tu je pozdravil mater in hčer, a se takoj zopet poslovil, videč, da se vsi hladno vedejo proti njemu. Vzlasti ga je pa jezilo, da se Olga tako blini in potajuje. Zakaj vedel je dobro, da se ona nalašč dela, kakor da bi jo bolela glava. Vogrin in Robert se pa sploh te dni videla nista.

Tako ste bili Olga in mati skoro vedno same. Deklica je v teh dneh marsikatero solzo prelila. Premišljevala je vedno le o Vogrinovem žalostnem stanju o svoji nesrečni ljubezni, ki je ne dobi nikdar od zaželenega snova. Naposled je pa začela ubožni misliti na svojo prisljano zvezo z Robertom. Kaj pa hoče tudi priti? Vogrin ji ne more pomagati, sama je brez moči, a volja ostaja je nepremakljiva in toda... "Če bi bilo leženo. V svojih mislih se je torej udala nemili usodi. Počutila je brezdomna. Nič jeni več nikalo, in dejala je vedno

proti materi: "Storite z menoj, kar hočete. Vi stariši imate o moji določevati!"

Le kadar je Vogrina zagledala, zasvetil ji je nadepolni žarek vse oživljajočega solnea. Čutila se je zopet srečno in zadovoljno. Tedaj ni mislila na očetove besede niti na zvezo z Robertom. Njena duša, njene misli in njeno srce, vse je bilo pri Milku. Če se je pa on približal ter dalje govoril z njo, tedaj se je pa Olga nehote zopet spomnila, da ne sme in ne more imenovati Milka nikdar svojega. Stopile so ji pred oči očetove besede donel ji je po ušesih Robertov glas, v sreči pa ji je postajalo neskončno težko; in tedaj je rekla, da jo boli glava. ... a Vogrin se je po takih opazkah vselej krvavečega srea poslovil od nje.

Vse to je Milko težko prenašal, neznanč seveda tolažit si Olginega vedenja. Mislil si je pa vsekako, da ga ona menda ne mara, a tudi sicer je čutil, da se je prijaznost njene matere izpremenila proti njemu. Zatorej naznanil gospe Skenovski in Olgi v soboto večer, prišel z Richardom z lova, da odhde v pondeljek nazaj v Belo h grofu Konarskemu.

Ta izjava je Olgo hudo pretresla, a materi bila je suveda po volji. Da bi se pa Vogrin kakor tu-

je poslovil od njih, to pa vendar ni šlo gospe Skenovski v glavo. Zatorej ga poprosi, naj pride v nedeljo zvečer k njim v goste, pravzaprav na "valeto". Tudi Roberta in dr. Sirnika povabi na ta večer, ki ji oba obljubita, da prideta.

V nedeljo bilo je deževno vreme. V jutro je že začelo deževati in ni se zvedrilo do šestih popoldne. Ali zdaj so se oblaki hitro razpršili, in solnce je še potem prijazno sijalo.

Gostje so se že jeli ob sedmih zbirati pri Skenovskih. Najzadnji došel je danes Vogrin. Kaj pa je bilo temu uzrok, ni vedel nihče. Izgovarjal se je s tem, da je dobil danes več pismen, na katera je moral takoj odgovoriti.

"Malo je manjkalo, da bi ne bil prišel," rekel je naposled. "A opustil sem rajši več važnih pisanj, da bi se je mogel nočijo njega večera v tej gostoljubni hiši udeležiti."

Tem besedam so vsi verjeli, če so bile tudi prazen izgovor. Resnice je bilo le toliko na tem, da je bil Vogrin danes predpoldnem prejel pismo. Vsed tega pa je že mislil v istini opisati gospe Skenovski, da ne pride v goste, kar bi bilo seveda boljše zanj, a ni se mogel vzdržati. Njegov notranji čut ga je gnal, njegova goreča

ljubezen do Olge silila ga je na vso moč, da se poslovi od svoje prijateljice. Povedati ji hoče, da je dobil danes od grofa Konarskega poročilo, da so mu na Dunaju njegovo prošnjo — odbili.

Naravno je torej, da je bil Vogrin ves dan potrj in otožen. Kaj hoče zdaj početi, ko se mu je porušil zadnji in edini steber, na katerega je zidal zlate gradove svoje sreče? Kaj mu hasni ljubezen, kaj ljubeče srce, ako ne more uresničiti svojih želj, ako ne more stopiti pred Olginega očeta ter ga prositi njene roke? — On je uničen, je brez upa in pomoči!

Tak žalosten položaj ni seveda vabil Vogrina, da bi šel v veselo družbo, in to k Skenovskim, od katerih se mora nočjo posloviti za vselej. A vendar se je odločil, pogumno prenašati nemilo osodo in zatajevati v družini svoj notranji boj.

Norojnja družba pri Skenovskih bila je celo majhna. Obstajala je z domačimi vred le iz šest oseb, a zabave bilo je mnogo. Ni se poznalo, da bi vladale hude slutnje in temne misli v pojedineh našega onizja. Izmed vseh je le Vogrin kazal neki notranji nemir, a tudi tega je izgubil, ko je zlato vince razvedrilo gostom glave. Tudi Olga se je do-

bro premagovala in še precej rada govorila, a v svojih pogovorih kazala je veliko resignacijo, trde, da ji nič prav ne zanima.

Mnogo se je nočjo ugibalo o berlinskem kongresu in o zasedanju Bosne; kajti tedaj, dne 30. junija, bilo je že znano, da je prejela naša država mandat, za sestati Bosno in Hercegovino.

Prva mobilizacija bila se je že pred 14 dnevi razglasila, in eden del vojske stal je že na nogah. Celo naravno je tedaj, da so govorili nočjo v naši družbi o vojski, saj sta bila dva častnika, Robert in Vogrin, navzoča.

Čudno nasprotje si pa mogel opazovati v teh pogovorih. Nadporočnik baron Benda, ki se je

sicer vedno s svojo hrabrostjo ponašal, ni nič kaj kazal, da bi sedaj rad imel vojsko. A to lahko vsak razume, kdor pomisli, da se je Robert ravno ženil. Najbolj ga je bilo skrb, da se poroči z Olgo v jesen, sicer je izgubljeno njegovo posestvo!

"Ni se nam bati, da bi imeli kakšne težave v Bosni in Hercegovini," trdil je Robert.

"Jaz bi pa prav rad vojsko imel," odvrne nato rezervni častnik Vogrin. "Zakaj še imam nekaj časa služiti in rad bi skusil, kako je kaj tam, kjer puške pokajo in boben poje."

(Dalje.)

Vabilo na Veliko slavnostno otvoritev Andrej Špolarjeve gostline
v soboto, dne 17. avgusta, t. l.

Uljudno vabim vse slovensko občinstvo, da me na ta dan obiščejo v mojih novih prostorih, kjer bom vsem izvrstno postregel. Pridite svoji k svojim. Uljudno se priporočam vsem.

Andrej Špolar, 1834 So. Ashland Avenue Chicago, Ill.